

Sygn. akt IV U 501/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 grudnia 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 grudnia 2014r. w S.

odwołania A. O. (1), M. O. i A. O. (2)

od dwóch decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 28 lutego 2013 r. Nr (...)

w sprawie A. O. (1), M. O. i A. O. (2)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty rodzinnej dla M. O. i A. O. (2)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje A. O. (1) i A. O. (2) prawo do renty rodzinnej od dnia 01 stycznia 2013r.

Sygn. akt IV U 501/13

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. dwiema decyzjami z 28.02.2013 r. skierowanym do A. O. (1) i A. O. (2) odmówił prawa do renty rodzinnej M. O. i A. O. (2) po zmarłej matce D. O., albowiem w dacie zgonu legitymowała się ona okresem zatrudnienia w wymiarze 4 lat, 9 miesięcy i 2 dni. Do stażu ubezpieczeniowego nie doliczono dodatkowych 3 lat opieki nad chorym dzieckiem, ponieważ lekarz orzecznik ZUS stwierdził, iż A. O. (2) nie przysługiwał zasiłek pielęgnacyjny i tym samym w myśl art. 7 pkt 5 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) nie można było doliczyć tego okresu jako okresu nieskładkowego.

Od decyzji tych odwołanie złożył A. O. (1) – przedstawiciel ustawowy małoletniego M. O. i A. O. (2) działająca we własnym imieniu. Odwołujący się domagali się zmiany decyzji i przyznania prawa do renty rodzinnej. Skarżący wnosili o zaliczenie dodatkowych 3 lat do stażu ubezpieczeniowego D. O. co pozwoliłoby osiągnąć wymagany okres ubezpieczeniowy w dacie zgonu w wymiarze 5 lat.

W odpowiedzi na odwołania pozwany organ rentowy wnosił o ich oddalenie, podnosząc, iż nie został spełniony warunek określony w art. 65 ust. 1 ustawy o FUS).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 30.01.2013 r. A. O. (1) przedstawiciel ustawowy syna M. O., ur. (...), złożył wniosek do ZUS o przyznanie synowi prawa do renty rodzinnej po zmarłej matce D. O., której zgon nastąpił 16.08.2012 r. Druga z dzieci A. O. (2) zgłosiła wniosek o rentę rodzinną we własnym imieniu.

Pozwany ZUS rozpoznając wnioski ustalił, iż w dacie zgonu D. O. legitymowała się okresem składkowym i nieskładkowym w łącznej ilości 22 lata, 3 miesiące i 14 dni, zaś w 10-leciu poprzedzającym datę zgonu, tj. od 16.08.2002 r. do 15.08.2012 r. udowodniła 4 lata, 9 miesięcy i 2 dni. Jednocześnie Główny Lekarz Orzecznik Oddziału ZUS w S. stwierdził, że na podstawie załączonej dokumentacji medycznej, A. O. (2) nie przysługiwał zasiłek pielęgnacyjny od 2011 r. (k. 12 a.r.). W związku z tym pozwany Oddział ZUS przyjął, iż D. O. w dacie zgonu tj. 16.08.2012 r. nie spełniała warunków do uzyskania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w myśl art. 57 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 58 ust. 1 pkt 5 ustawy o FUS.

Z tych względów zaskarżonymi decyzjami z dnia 28.02.2013 r. odmówił przyznania renty rodzinnej na rzecz wnioskodawców.

W toku postępowania odwoławczego Sąd przeprowadził dowód z opinii biegłego lekarza pediatry na okoliczność czy stan zdrowia A. O. (2) wymagał zasiłku pielęgnacyjnego. Biegła pediatra na podstawie dokumentacji lekarskiej rozpoznała u wnioskodawczyni padaczkę objawową z fotowrażliwością, którą rozpoznano 21.01.2003 r. (k. 13 a.s.) Biegła przyjęła, że od tej daty matce A. O. (2) przysługiwał zasiłek pielęgnacyjny.

Na podstawie tej opinii Sąd ustalił, iż A. O. (2) we wcześniejszym okresie tj. od 2001 r. nie wymagała takiej opieki, która wymagałaby przyznania matce zasiłku pielęgnacyjnego. Nie przysługiwał więc matce urlop bezpłatny w dodatkowym wymiarze 3 lat celem sprawowania opieki.

Z tego względu nie można zaliczyć okresu od 2001 r. do 16.08.2002r. jako okresu nieskładkowego w rozumieniu art. 7 ust. 1 pkt 5b ustawy o FUS.

Sąd przyjął jednakże omyłkowo, iż znajdzie zastosowanie art. 57 ust. 2 ustawy o FUS, który przed zmianą prawną tj. przed dodaniem art. 58 ust. 4 dawał możliwość w świetle ukształtowanego orzecznictwa sądowego, przyznania prawa do renty kobiecie, która była całkowicie niezdolna do pracy i legitymowała się 20-letnim okresem ubezpieczeniowym. Sąd kierując się tym przepisem uznał, iż w dacie zgonu D. O. była uprawniona do renty, co skutkowałoby przyznaniem prawa do renty rodzinnej na rzecz jej dzieci. Sąd przeoczył jednak fakt, iż przepis art. 58 ust. 4, który granicę stażu ubezpieczeniowego dla kobiety podwyższył do 25 lat, wszedł w życie 23.09.2011 r., natomiast zgon D. O. miał miejsce w dniu 16.08.2012 r., a więc po wejściu w życie wspomnianego przepisu.

W związku z tym Sąd błędnie zastosował przepis art. 57 ust. 2 ustawy o FUS przyznając prawo do renty rodzinnej obojga wnioskodawców.